ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย
โดยใช้แบบวิเคราะห์งานร่วมกับการเสริมแรงเชิงบวกสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง หน่วยบริการอำเภอแม่ทะ 3

ผู้วิจัย นางสาวจารุวรรณ ตุ้ยคำลือ

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย
โดยใช้แบบวิเคราะห์งานร่วมกับการเสริมแรงเชิงบวกสำหรับนักเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง
หน่วยบริการอำเภอแม่ทะ 3 โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research: CAR)
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกการสังเกต
และแบบประเมินทักษะการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย เก็บข้อมูลด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1
การวางแผน (Planning) ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (Action) ขั้นที่ 3 การสังเกตผล (Observation) และ ขั้นที่ 4
ขั้นการสะท้อนผล (Reflection) กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ห้องเรียนหน่วยบริการ
อำเภอแม่ทะ 3 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดลำปาง ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (purposive
sampling) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 คน โดยใช้สถิติพื้นฐาน การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ผลการวิจัยพบว่า 1. ขั้นวางแผน (Plan) นักเรียนทุกคน ไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80
เนื่องจากนักเรียนไม่เข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามได้
อีกทั้งนักเรียนยังไม่กล้าถามครูเมื่อตนเองไม่เข้าใจ และพูดคุยกับเพื่อนในกลุ่ม
ทำให้ไม่สามารถทำงานได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด 2. ขั้นปฏิบัติการเรียนการสอน (Act) ครั้งที่ 1 พบว่า
ทักษะการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทั้ง 3 คนอยู่ในระดับ ปรับปรุง
ยังไม่สามารถจำขั้นตอนการแต่งกายได้ ครั้งที่ 2
เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีผลการประเมินการปฏิบัติการแต่งกายทั้ง 3 คนอยู่ในระดับดี ทั้ง 3 คน
ซึ่งยังมีปัญหาตอนสวมเสื้อลงบนหัว ดึงลงมาถึงคอ ครั้งที่ 3 และ 4 เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
มีผลการประเมินการปฏิบัติการแต่งกาย ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 คนโดยอยู่ในระดับ ดีเยี่ยม
ซึ่งยังมีปัญหาความคล่องแคล่ว ครูผู้สอนยังต้องให้คำชี้แนะ 3. ขั้นสังเกตการณ์ (Observation)
ผลการประเมินทักษะการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกาย ก่อนและหลังใช้ แบบวิเคราะห์งานร่วมกับการเสริมแรงเชิงบวก
พบว่า นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินทุกคน โดยได้คะแนน ร้อยละ 80 ขึ้นไป จำนวน 3 คน 4. ขั้นการสะท้อนผลการปฏิบัติ
(Reflect) กิจกรรมสะท้อนผลการเรียนขั้น R (Reflect) พบว่า นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้สำเร็จตามเวลาที่กำหนด
และนักเรียนยังมีความกล้าในการออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยที่ไม่ต้องให้เพื่อนในกลุ่มเลือก
และกล้าถามครูทันทีเมื่อไม่เข้าใจ

คำสำคัญ: การแต่งกาย การเสริมแรงเชิงบวก เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : https://publish.vichakan.net/show/1168
วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 9 เมษายน 2568
พิมพ์ : วันที่ 11 พฤศจิกายน 2569 เวลา 07.06 น.